

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr. a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplicii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumeră și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiune

De unde socialismul?

— Mărturisiri maghiare, —

»De ce există socialism în Ungaria? Pentru că deputatul Arányi (Aufrecht) Miksa după întreagă avere sa și după întreg venitul său de 60.000 fl. anual, nu plătește statului dare decât de 276 fl., și această sumă i-o iartă oficiile de dare ale guvernului liberal an de an! Aceasta trebuie să o suplinească apoi oamenii săraci, micii proprietari și micii industriași, asupra cărora se aruncă o dare an de an mai mare și se încasează cu execuțiunea. — Ar fi interesant a ști, că ceilalți liberali „părinți ai patriei” cu câtă dare sunt însărcinați?

Nu ne mirăm dacă acești domni și miniștri zic, că țeara se îmbogățește. Doar e fapt dovedit că din Ardeal: *Secuii și Românii emigrează în România, pentru că acasă nu mai pot trăi*; Slovaci de la Nord emigrează în America, muncitorii de pe Alföld n-au ce lucra și ce mânca, și în cele mai bogate comitate lipsa e așa de grozav de mare, încât statul e silit să dea ajutor (stergera restanților de dare! Red „Trib.”) ca să nu piară de foame. Și atunci Tisza István, ministrii Darányi și Lukács spun, că Ungaria se îmbogățește. Vicinaliști aproape, gendarmii și cătanele susțin ordinea, Perczel fotografiază și Bánffy D. mântuește societatea.

Din „Alkotmány” dela 22 Martie.

Legenda Daco-românismului.

II.

Și acum, se discută un moment *legenda daco-românismului* pusă în circulație de Maghiari.

Din citațiunile dlor Beksics, Chelard și ale anonimului vedem, că nu se precizează nimic, nu se aduce nici un fapt, nici un argument, nici o dovadă. Purtătorii legendei în Franța, se mărginesc numai a afirma, că Românii din Transilvania și Ungaria vor să realizeze „Daco-România”, că Liga din București urmărește și ea un asemenea scop, cu toate că se apără de așa ceva... Prin urmare legenda maghiară este în realitate o pură calumnie, căci întrupește toate elementele cerute unei calumnii.

Noi Românii din Transilvania lucrăm pe față, actele noastre sunt publice. Desfidem să ni-se arete în scrierile și cuvântările noastre, măcar urmele unei propagande daco-romaniste.

Au doară când nu intrăm în parlament, mai cu seamă din cauza unei legi revoltătoare de arbitrar și de injuste, facem daco-românism?

Au doară când persistăm în autonomia marelui principat al Transilvaniei, sau cerem federalism național pentru popoarele din patria comună, spre consolidarea patriei în lăuntru și în afară, facem daco-românism?

Au doară când protestăm că suntem persecutați în administrație, justiție, școală, biserică, limbă, tradiții, facem daco-românism? Când se întemnează frunții nostri, preoții, învățătorii, țărani, și când protestăm, facem daco-românism?

Când ni-se maghiarizează copiii, când ni-se deneagă drepturile constituționale cele mai cardinale, când ni-se răpesc numirile străbune ale văilor, plaiurilor și munților ce le locuim de aproape două mii de ani, când suntem decretați ca națiune neexistentă, și când protestăm cu tărie înaintea lumii civilizate, facem daco-românism? Când se întemnează frunții nostri, preoții, învățătorii, țărani, și când protestăm, facem daco-românism?

Dar Maghiarii sunt necăjiți că există un regat românesc liber, unde suferim

rințele și strigătele noastre de protestare găsec echou. În România însă nimeni nu face daco-românism, irredentism. Toți frunții politici au condamnat daco-românismul, ca un lucru care nu poate folosi decât dușmanilor românismului. (In cartea dlui Brode: *Chestiunea română*, ediția română sau germană, se află în anexe reproduce declarațiile dlor Dim. A. Sturdza, P. Carp și ale regretatului Al. Lahovary, contra irredentismului). Deasemenea, *Liga* din România (vezi între altele protestul Ligei contra irredentismului din 1894 și semnat de domnii V. A. Urechia, I. C. Grădișteanu, S. Periețeanu-Buzău, G. Cantacuzino, Barbu St. Delavrancea, I. Bănu, G. Bursan, St. Silheanu, N. Cosăcescu, I. Nenitescu), precum și *Revista Ligei* a protestat de nenumărate ori contra calumniei de irredentism. Liga ține congrese anuale, publice, și nici-o dată nu s'a propus sau discutat ideea Daco-României.

Când se aduce o acuzație de o așa gravitate, trebuie a se preciza măcar un fapt. Ei bine, singurul fapt pe care-l aduc Maghiarii este, cum am zis, că strigătele noastre găsec echou în România. În ura lor înversunată de a ne extermina, ar dori ca frații nostri să rămână impasibili. Dar când nici frații nostri de un sânge cu noi n'ar protesta, atunci ce ar mai fi de noi? Ajunge numai să punem chestiunea, ca să se vadă ce pretenție imposibilă și nefirească formulează Maghiarii.

Azi suntem într'un timp de abur și de electricitate, când relațiile dintre țeri și state sunt foarte strinse, și când nimic nu scapă nimerei, și totul e știut în lumea întreagă.

Am văzut ce s'a petrecut în Franța cu afacerea *Dreyfus-Esterházy-Zola*. Toată presa universală s'a ocupat de o chestiune pur internă a Franței, luând diferite atitudini. În special în afacerea Zola, în mai multe țeri s'au ținut meetinguri, conferențe și s'au trimis aderații lui Zola, nu numai de aici din Viena, ci din toate capitalele, cari toate interpretau un sentiment contrar întregii națiuni franceze. Ba mica Belgie, care posedă un mare număr de Jidani belgianișii (!) s'a ocupat de procesul lui Zola în așa mod, încât pare-că s'ar fi petrecut pe teritor belgian.

Aceste fapte arată îndeajuns, că azi nici un popor nu poate pretinde, ca vecinul său, ori altul mai îndepărtat să nu se ocupe de evenimentele ce s'ar petrece în țeară la dînsul. Cu atăta dar' mai virtos frații nostri din regatul României se vor ocupa și vor protesta în contra maghiarisării.

În afară însă de aceste considerațiuni, noi avem două dovezi, care probează într'un mod eclatant realitatea noastră nedesmințită cătră patria comună și tron, și care spulberă pentru vecie legenda daco-românistă.

Noi am ținut totdeauna la integritatea monarhiei și am cîntat-o cu sângele nostru. În războaiele cu Franța dela finea veacului trecut și începutul veacului acestuia, în războaiele cu Italia 1859 și Prusia 1866, noi ne-am luptat ca niște viteji. Napoleon Bonaparte, pe când era general în 1796, în relațiunea sa cătră directorat, laudă vitejia batalionului 2 din regimentul II. grănțieri românesc, care a scăpat armata imperială austriacă de o strivire sigură.

În anul 1848, când Maghiarii au decretat detronarea dinastiei de Habsburg, și au proclamat independența Ungariei, noi am luat armele apărând tronul și integritatea monarhiei. Dacă este așa, și așa este, atunci ce fel de Daco-Români suntem?

Luptăm pentru tron, simbolul unității monarhiei, și pentru integritatea monarhiei, și totuși, voim să realizăm o Daco-Românie! Și oare la 1848, nu eram noi în idei chiar diametral opuse cu frații nostri din Țeara-Românească, cari

necunoscând bine lucrurile dela noi, ar fi dorit ca să ajutăm pe dușmanii nostri seculari în scopurile lor egoiste? (Vezi Ioan Ghica: *Amintiri după pribeag din 48*. București, 1890. Socec).

Dacă noi suntem Daco-Români, atunci cum se face că combatem din răspunderi ideile de uniune personală și de independență ale Maghiarilor?

Aceste două dovezi: lealitatea cătră tron și ținerea noastră cu cerbicie la integritatea monarhiei, sunt indiscutabile și arată cât e de năroada acuzația și cât e de odioasă calumnia.

Noi n'am făcut nici-o dată manifestațiuni irredentiste cum au făcut Italienii în 1893 la *Volosca*, sau cum au făcut Nemții anul trecut cântând *Wacht am Rhein*, și anul acesta, prin discursurile lui *Wolf și Schönerer*, în care se vorbea de *Marea Germanie*.

Noi Românii din Transilvania și Ungaria voim să trăim în monarhia noastră, să ne dezvoltăm în libertate, după genul specific al rasei noastre, și să fim în frățietate cu celelalte națiuni conlocuitoare. Nu alergăm după visuri și după himere.

Noi ne dăm seama de rolul important ce are de îndeplinit monarhia noastră în Europa, de a servi ca un element ponderator între slavism și germanism și între civilizația occidentală și Orient. Nu noi vom zădărnici îndeplinirea acestui rol de înaltă ordine politică și de civilizație, căci am face jocul dușmanilor românismului.

Legenda daco-românismului nu există decât în capul Maghiarilor în scopul de a compromite pe Români la Monarch, la dinastia întreagă și la toți bărbaii de stat credincioși dinastiei, cum zicea G. Barițiu, sau, vom mai adăoga noi, scopul de a ne prezenta Europei ca pe niște turburători de meserie și răsturnători de state, atunci când noi nu facem altceva decât să protestăm în contra loviturilor ce ni-se dă ca națiune și nu cerem decât dreptate.

Ca să distrugem legenda ce Maghiarii au acreditat pe comptul nostru în Europa centrală, trebuie să avem presă scrisă în nemțește și franțuzește în centrele mari ale Europei. Până atunci Maghiarii vor răspândi ori-ce legendă, una mai mincinoasă și mai infamă decât alta, care, cum vedem, reușesc une-ori să fie crezute până chiar și de istorici imparțiali și de valoare, ca D. Ch. Seignobos.

Sibiu, 24 Martie a.

Situația în Austria. „Politik” din Praga astfel descrie impresiunea primei sedințe a reichsrath-ului. „Impresiunea, ce am primit din prima sedință n'a putut fi alta, decât că actuala mașină parlamentară e total imposibilă. Suntem tot acolo, unde am fost sub Baden și nu se poate nici gândi la o îmbunătățire a situației.”

Despre cei doi vicepreșidenți, între cari și *Lupul*, zice: „ei sunt de compătimit și de admirat totodată pentru marea sacrificiu, ce-l aduc.”

Într'aceea guvernul maghiar, după-cum spune „P. Nap'6” pregătește toate cele de lipsă pentru introducerea teritorului vama independent. Un proiect de vamă e gata și va fi supus în curând aprecierii unei anchete.

Chestiunea Irlandei. Am anunțat că guvernul Angliei dacă și nu a acceptat „Home-rule bill” al lui Gladstone, totuși a făcut un proiect de lege prin care se instituie oarecare autonomie în administrarea Irlandei.

Acest proiect a fost primit în a doua cetire în camera deputaților din Londra.

La desbatere *John Morley* a zis că nu se opune proiectului, dar' nici nu se entuziasmează pentru el. Crede însă că el va con-

duce, pe căi laterale, la o autonomie mai largă, așa cum o pretinde *sentimentul național* al Irlandezilor, precum și împrejurările speciale ale țerei. Acest proiect nu va delătura chestiunea home-rule.

Principele Bulgariei în București. Se vorbește în București, că principele *Ferdinand* al Bulgariei și-a anunțat sosirea acolo pe ziua de 9 Mai, cu dorința să asiste la defilarea dela 10 Mai.

În ziua de 11 Mai, principele Bulgariei împreună cu fiul său principele Boris va continua călătoria sa spre *Petersburg*.

Domnul Herczegh la Sighișoara.

Despre noua campanie de maghiarisare, în fruntea căreia stă „magnificul rector” din Budapesta am anunțat ieri. Cuceritorii moderni, cari vreau să maghiarizeze mai cu buna, mai cu tact, pe cale socială, sub forme specioase și cu devise patriotice umanitare — și-au pus ochii pe Ardeal. Deocamdată s'au sălășluit într'un oraș săsesc. Acuși vor intra și în mijlocul nostru. Vorba e să fim pregătiți și să nu ne lășăm seduiți. E același scop imoral și barbar, numai mijloacele sunt mai blânde, mai înveluite.

Eată cum a definit scopul acțiunii însuși președintele acestei asociații:

„*Herczegh Mihály*, rectorul universității — scrie „B. H.” — după ce salută pe cei din Sighișoara — *desvoldă scopul asociației. Scopul, să desțepă națiunea, ca să ajungă la conștiința forței sale proprii. Să pună capăt neîncrederei dintre naționalități — și nelindstulirei dintre lucrători. De aceea, asociația are trei scopuri: secția socială, a naționalităților și a muncitorilor. Vorbitorul după aceea s'a ocupat cu activitatea secțiilor.*

Secția naționalităților e cultivarea păcii. Mișcările naționalităților nu sunt naturale (!). Nici-o dată naționalitățile nu au fost asuprite, ci se poate zice, că orașele lor au fost înzestrate cu privilegii și autonomie mai mare decât cele maghiare. Adevărat, că la 1848 privilegiile speciale au fost cassate, dar' au fost cassate și ale Maghiarilor: 50 de cetăți libere regesti au fost anexate la comitate dimpreună cu Iassigi și Cumanii. Vorbitorul nu vooeste a privi la alte state, în care națiunea politică și-a contopit celelalte naționalități — ci vooeste a rămâne pe bazele milenare ale statului ungar — pe principiul egalității.

Trei principii dau directivă asociației: iubirea deapropelului, iubirea libertății și iubirea patriei. Vorbitorul după aceea desvoldă principiile conducătoare, a vorbit în contra reacțiunii, cosmopolitismului și antisemitismului. Așa o tinerime trebuie să ne creștem, care să fie în stare să se jertfească pentru idealurile naționale. Nu am merita numele de stat, dacă nu am fi în stare să ne creștem astfel tinerimea. Statul maghiar e rezultatul ostenețelor noastre milenare.

Chemarea noastră culturală, iubirea de libertate ne-a recunoscut o și împăratul Germaniei *Wilhelm* al 11-lea.

Să fie cea mică, România și Bulgaria sunt destul de rezolute și puternice spre a fi sârbească, românească ori bulgară, numai noi Maghiarii — zice Herczegh — să fim atât de slabi, cât să nu avem curajul a fi Maghiarii?

Chiar când ar fi mai numeroasă națiunea noastră trebuie să știm, că nu forța mulțimei, ci forța înădușirii învinge.

Nici năsuințele și aspirațiile naționale ale Săgilor nu sunt naturale. Li-s asigurate (!): libertatea religioasă, limba și cultura națională. Cea mai mare parte a Săgilor sunt patrioți azezi —; aceștia trebuie câștigați, — aceștia cu dragă inimă se vor amalgama în societatea maghiară, pe lângă păstrarea limbii, religiunii și culturale lor naționale. Pentru aceste ideale luptă „*Nemzeti Szó*” veteg.

Suntem orientați, magnifice!

Românii din Dacia Traiană

de

Alfred Rambaud,

dela Academia franceză, profesor la facultatea de litere din Paris, actualmente ministru de Instrucție în Franța.

V.

Prima intervenție rusească din 1711. — A doua intervenție din 1739. — A treia în 1769. — Primejdia intervențiilor rusești în principate. — Protecția rusească. — Răpirea Bucovinei. — A patra intervenție rusească 1789—1792. — A cincea intervenție 1806—1812. — Răpirea Basarabiei.

Expediția lui Petru cel-Mare dela 1711 a fost prima intervenție rusească în România; s'a văzut atunci că a fost mult mai zdruncinătoare pentru Români decât pentru Ruși.

A doua intervenție are loc la 1739, sub Țarina Ana Ivanovna: o armată sub comanda mareșalului Münich, intră în Iași.

A treia intervenție are loc la 1769, sub Caterina II.: Iașul a fost din nou ocupat, în urmă Bucureștiului. De data aceasta Rușii venisau dragă Doamne ca liberatori, totuși pentru naționalitatea română, începe a se ivi o mare primejdie din partea lor. Rușii se cubăriseră în România, se organizară și acum se instalară; fiecare din cele două principate e administrat printr'un divan de boieri români sub președenția unui general rus. Când Turcia cere pace, Țarina între alte condiții (Decembrie 1770) pretinde ori ca ambele principate să fie recunoscute independente, ori ca Rusia să fie autorizată să le ocupe timp de 25 de ani. Amândouă aceste combinații trebuiau neîndoielnic să ajungă la același rezultat: dominația rusească. Populațiile, mulțumite de oarecari ușurare în miseria lor, nu vedeau poate pericolul: el era mai cumplit decât toate năvălirile turcești sau tătară.

Ce ar fi devenit naționalitatea română sub dominația rusească? Se nimicea ori-ce speranță în viitor pentru limba națională, limbă pe care Edgar Quinet a explicat-o cu meritele și originalitatea ei, limbă care e a șesea din marile idiome latine, a șesea coardă a *marilor Lire care vibrează sub aceeași puternică suflare*?

Dominația turcească, tocmai pentru aceea, că deosebirea de religii împedecă contopirea supșilor, păstrează naționalitățile învinate. Ea a păstrat pe cea sârbă, bulgară, greacă tot așa ca și pe cea română.

Dominația rusească însă armată de cinstea unei religii comune, făurite din toate uneltele de centralizație, ar fi fost ea oare tot atât de binevoitoare acestei naționalități, pe atunci atât de decăzută, acestei limbi încă neclăpărită și care sub „trențele lui Chiril” o făceau să treacă mai lesne drept un graiu local alav, decât drept o fiică a Romei?

Naționalitatea română fu scăpată atunci prin intervenția Austriei, la spatele căreia uneltea Prusia. În tratatul dela Kaïnardji, Caterina II. nu puti alta decât să stipuleze oarecare clause privitoare la principate, folositoare pentru Români, dar' prin care se legaliza amestecul rusec. Era amnistia, liberal exerpțiu al cultului, restituirea „bunurilor” mănăstirești, scutire de dările răsene în urmă, în schimb, aceleași lucruri ca și sub Mohamed IV. de fericită amintire: totul sub garanța Rusiei. În afară de aceste, ea mai avea dreptul în ceea-ce privea pe Români, de a vorbi în favoarea lor. Astfel dominația turcească era pentru viitor controlată și temperată prin protecția rusească. Dar' protecție, nu-i oare protectorat?

Dacă Românii scăpă de dominația rusească, totuși nu au eșit neîmulumite. Austria pretinde, ca Sătanul să-i plătească intervenția sa, de a-eei își aducea în Bucovina nu este o țeară ruscească; e o țeară românească, e o bucată din Moldova, tot ce poate fi mai moldovenesc, pământul în care se găsec vechile morminte domnești, câmpurile de bătăie ale lui Ștefan cel-Mare, și Suceava, eroica sa capitală. Astfel naționalitatea română plăti răscumpărarea Țurciei, și a trebuit ca Austria să și anexeze o bucată

din aceste țări, pentru că n'a ieșit Rusia să-și anexeze România. — Românii începeau să devină cu mult mai nelucrezători și mai îngrijiiți de protectorii lor Ruși sau Nemți, decât au fost vre-odată de asupritorii lor Turci.

A patra intervenție rusească, tot sub Cătarina a II-a, dela 1789 până la 1792, se termină prin pacea dela Iași (ianuarie 92), care reînnoiește toate garanțiile acordate principatelor și confirmă protectoratul rus.

A cincia ocupație rusească dela 1806 până la 1812 sub Alexandru I., scurtată deodată prin neînălțurata invazie napoleonică în Rusia, ajunge la tratatul de București (28 Maiu 1812) și răpește Românilor țeara cuprinsă între Nistru și Prut. După „răpirea Bucovinei” de către Austria, urmă „răpirea Basarabiei” de către Rusia. (Va urma).

Din camera română.

— Ședința dela 19 Martie. —

A fost ziua chestiunilor personale provocate în decursul desbaterei deschise de dl. N. Fleva. Și încă nici nu s'au sfârșit într-o ședință toate aceste chestiuni, cari deși personale, relevă clar un proces de idei ce se servă între frații noștri din regat, idei, cari se învârt ca stelele pe lângă soare în jurul chestiunii naționale.

Vom da un foarte scurt raport după ziarele din București.

DI AL. DJUVARA

Fost ministru de justiție în al II-lea cabinet Sturdza, a fost abzis și s'a retras. Întrebat de mai mulți oratori asupra motivelor le expune.

Resumat în câteva șire dl. Djuvara a zis:

De ce m'am retras? Vă întreb: față cu dezbaterile ce s'au urmat zilele acestea în cameră, care ar fi fost rolul meu pe banca ministerială? (Aplauze). Ca să tac, ar fi fost odios din partea mea și ar fi fost o faptă rea să reneg trecutul meu politic de zece ani. (Aplauze).

DI STURDZA ȘI DI DELAVRANCEA.

În ședința din 17 Martie, când dl. prim-ministru Sturdza venia să răspundă la interpelarea dlui Fleva, dînsul a atacat pe dl. Delavrancea, distinsul naționalist. Incidentul s'a petrecut astfel:

„Fiind întrerupt de dl. Delavrancea, primul-ministru spune, că nu vrea să fie întrerupt de un om, care a fost când conservator, când liberal, de un bărbat, care a scris la „Epoca” și care a redactat tot așa de bine manifeste liberale, cum a redactat și manifeste conservatoare. (Aplauze pe băncile majorității).

Delavrancea: E o calumnie contra căreia protestez.

DI Sturdza: Dle. președinte, rog să spui dlui Delavrancea să nu mă mai întrerupă.

Giani: Dle. Delavrancea, respectați libertatea cuvântului.

Delavrancea: Bine, bine, dle. prim-ministru, ne vom răfui.

Răfuiala a urmat în ședința dela 19 Martie.

Discursul dlui Delavrancea.

Am fost acuzat din nou. DI Sturdza m'a iubit din nou și m'a iubit în partea cea mai curată a mea.

M'a acuzat că am scris cu aceeași ușurință manifeste conservatoare și liberale. Vă rog, faceți-vă o idee de această stare a partidelor, care au nevoie de condeiul unui mercenar! (Aplauze prelungite, ilatritate).

Am făcut manifeste conservatoare! N'am făcut nici un manifest conservator.

În 94, în parlamentul conservator, fiind acuzat că am scris în „Epoca” m'am explicat și am arătat articolele scrise și subscrise de mine în chestia țărănească. A urmat o explicație demnă între mine și un adversar de talia regretatului Lahovary. Am declarat, că n'am primit colaborarea la „Epoca” decât cu condiția de a nu se pune titulatura de „organ conservator” și că m'am retras pe chestia țărănească fiind în divergență și cu dl. Iancovescu. La aceste declarațiuni nici unul din cei 109 de adversari, contra cărora am rostit 40 discursuri, n'a mai cârțit un cuvânt. Și azi vine dl. prim-ministru și-mi aruncă din nou acea acuzație și se năpustește ca din senin, asupra-mi. Vrea dl. Sturdza moartea noastră civilă?

De ce sîntem agitați? De ce sîntem revoltați fără a le cere mult? Le cerem o fire mai modernă. (Aplauze vii). Toți sînt onesti, toți sînt virtuosi. Le cerem însă să nu confunde virtuositatea cu ferocitatea. (Vii aprobări).

Eu nu sînt liberal? Dar eu nici n'am fost în cabinetul dlui Lascăr Catargiu și nici

nu i-am fost prezentat. (Vii aprobări). Eu m'am ridicat contra războiului? (Alușie, că dl. Sturdza la 1877 a fost contra războiului).

Pe dl. Sturdza l'am cunoscut mai târziu; pe dl. Sturdza îl cunosc acum. (Aplauze). Trebuie să dispară odată injusticiile din viața politică.

M'aș fi mulțumit cu manifestările d-voastră de regret că am fost atacat de dl. prim-ministru.

Dar știind că acele atacuri apar în „Monitor”, am ținut să vorbesc și în cameră.

M'am apărut în camera conservatoare și contra faptului, că nu m'as trecea numele adevărat. Un lucru pot declara: pentru numele meu am muncit eu singur, pentru numele d-voastră — care mă acușă — au muncit și alții.

DI Delavrancea trece apoi la altă ordine de idei.

M'am retras dintre d-voastră, fiindcă mi-se părea că sînteți intoleranți. Am fost încredințat că am vorbit contra legii instrucției și că, mai cu seamă, am votat contra. Dar ați voit să vorbesc contra, și să votez pentru?

Aceasta ne amintește epoca bizantină de care ne vorbește prea des dl. Sturdza. Mi-am manifestat de mai multe ori, văzând direcția nenorocită, impresia că sîntem un partid de orfani, căci n'avem conducător. (Aplauze).

D-nii Continescu, Lascăr și dl. Aurelian, încă de pe la 1890, se manifestau contra sistemului nenorocit al direcțiunii de azi.

Cum este posibil ca direcția unui partid liberal-național să nu urmărească decât intoleranță și supuneră? (Aplauze).

M'am îndoit atunci mult de acest mod de conducere a partidului.

M'am îndoit mai mult când am văzut, în chestia națională, cum erau tratați de mișcările Românilor din Ardeal cari s'au dus în temnițe. (Vii aplauze).

Oratorul termină cu o admirabilă perorație.

Să lase — zice dl. Delavrancea — primul-ministru pe Apostolul Pavel. Să vadă ce zice Christos, să citească capitolele 14 și 15 din Evanghelie și va vedea că duhul sfânt, spiritul, este al adevărului și al dreptății. Ear' sf. Pavel zice, că rodul spiritului este bunătațea și blîndețea, ear' al altuia este în-dârzenia. (Aplauze vii).

DI T. IONESCU.

Oratorul reflectează dlui Cociaș.

DI Cociaș — zice oratorul — a spus că nu există în România nici un trădător în ceea ce privește chestiunea națională.

Eu, dlor, nu pot să primesc acest lucru, fiindcă am fost decretat de dl. Sturdza, în întru-niri publice, cu epitetul de trădător. Și la acest epitet țin mai mult decât la orice, mai mult decât la toată cariera mea politică.

DI Sturdza nu s'a mulțumit să spună că sînt trădător, ci, ca om erudit ce este, ca om obișnuit cu procedurile critice savante, ca om drept și nepărtinitor — nu îl știm inspirat și de sf. Apostol Pavel — a dovedit, a documentat trădarea mea.

D-sa, în discursul său, în importantul său discurs pe care l'a tradus și în franceză, discurs care a fost oprit de a circula în Ungaria de către ministrul Perczel după ce a ajuns prim-ministru dl. Sturdza, dar înainte de decorarea lui Jekszenszky, discurs așa de important și cu miez, încât „Neue Freie Presse” ne-a spus, tot după ce dl. Sturdza a ajuns la guvern, că dl. Sturdza — înainte de a ajunge la guvern — l'a trimis și lui Lobanof, ambasador la Viena și Lobanof a dat din umeri: „nu mă păcălește pe mine Sturdza așa de lesne”, în acel discurs d-sa a spus de ce sînt eu trădător. Și anume:

Pentru că am scos din școală harta Daciei; fiindcă am scos din istoria românească lucrurile privitoare la Transilvania. Că nu era lucrul adevărat o știți cu toții; că hărțile din școală nu au fost schimbate de nimeni o știți bine, că în cărțile de istorie și de cetire publicate sub mine — sînt de față — stă nu numai istoria Românilor de dincolo, dar chiar hora lui Cloșca și Horia, ear' o știți toți! Ce importă!

DI Sturdza s'a bizuit pe aceste învinuiri ca să mă facă trădător.

Trădător, earăși, fiindcă aș fi avut în Transilvania agenți de tradare, agenți masculini și feminini.

Pe cei masculini i-a citat. Era secretarul meu general, Arion.

Pe cei feminini, în discursul scris nu-i numește, dar le-a spus numele în cuvântarea dela Orfeu — am martori — dar i-a ștears când a tipărit discursul, un procedeu de altminteore foarte comod; altădată știți că a înghițit un discurs pe de-a întregul!

Trădător, pentru că aș fi dat 280.000 lei Românilor din Transilvania, dați cu mandate anume specificate!

Trădător, fiindcă zicea că am consiliat pe Români să condamneți la Cluj să se ducă în pușcărie și să facă pedeapsa la care fu-

seseră condamnați, cum se cavine unor oameni cari luptă pentru o idee, cari vor să o facă să triumfe.

Trădător, pentru că sînt afiliat la tagma boierească, care vrea să danseze un ciardaș cu Ungurii până la Marea-Neagră!

Într'un cuvânt, trădător, ca rezultat al unei intrigi politice pe care d-sa o denunță țării în detaliile ei, și care se resumă în aceste cuvinte: „Aceasta constituie un complot urticios și o mare trădare de neam și de țeară”, tradare pentru care dl. Sturdza declară că a luat cuvîntul pentru ca numele meu să fie pe vecie înfierat cu sigilul trădărei naționale”.

Ei bine, dlor, dacă am primit cu plăcere dela dl. Sturdza, epitetul de trădător, atunci nu pot să primesc cu plăcere dela d-sa epitetul de bun Român acum.

E absolut cu neputință această schimbare pe care mi-o oferă dl. Cociaș, și pe care o resping din toate puterile convingerilor mele. Țin să se constate, că atunci când dl. Cociaș a spus că nu e nici un trădător în România, s'a înșelat: sînt trădători în România și cum în chestiune personală nu pot vorbi decât cu mine, eu sînt trădător al neamului românesc, urzitor al unui complot odios și oribil pentru neamul românesc”.

Cronică politică.

Spania și America.

Conflictul dintre Spania și Statele-Unite se manifestă până acum în pregătiri de război din ambele părți, fără ca totuși raporturile dintre cele două puteri să fi devenit mai încordate. Din contră, s'ar pute observa o oarecare îmbunătățire care se manifestă foarte meted, deși persistă încă neliniștea asupra complicațiilor ce poate provoca raportul comisiei de anchetă în privința vaporului Maine.

Pentru ca acest raport să nu poată servi unei noue agitații, el nu va fi publicat decât atunci, când președintele și ministrul marinei vor crede de cuviință. Până acum secretul a fost bine păstrat și pentru orice eventualitate raportul nu va fi telegrafat președintelui, ci va fi adus de un oficer.

Agencia „Reuter” însă anunță, că ambasadorul spaniol din Washington a depeșat la Madrid, că exploziunea pe Maine a fost provocată din afară.

Înmărmirile se continuă. Comisia marinei Statelor-Unite a decis construirea a șase torpilor și șase contra-torpilor. Cîteva cuirasate au primit ordin să se unească la Hampton-Roads cu incrușătoarele aflate acolo, ear' mai multe monitoare sînt avizate a se atasa excedrei din insulele Tortugas.

Din partea sa, guvernul spaniol a trimis un contra-ordin excedrei de torpilor ce se ducea la Havana. Această excedră care se afla la insulele Canare, nu-și va continua drumul, cel puțin pentru moment.

Ambele state cumpără vapoare de război de unde află. Se știe, că Statele-Unite au cerut vapoare dela Grecia, dar guvernul grecesc a declarat, că nu are năi de vîndut. Acum se anunță din Roma, că guvernul italian a vîndut pancerata Giuseppe Garibaldi Spaniei și cuirasatul Varese Argentinei. Fiecare vapor a costat 12 milioane de lire. Statele-Unite încă au intenționat să cumpere aceste vapoare, dar s'au întăritat cu ofertul.

Răscoală în China

Nemulțumirea în China contra dinastiei domnitoare e în creștere. Cu deosebire Mongolii sînt agitați. Se anunță, că șefii semințiilor mongole vor ține în Urge, între 17 și 21 Aprilie, un congres, în care vor lua poziție față de evenimentele, ce se desfășoară în China și vor hotărî asupra dispozițiilor ce au să le iee contra dinastiei Mandșu, care după părerea lor, e incapabilă de guvernare.

Turcii tineri.

Din Constantinopol se anunță, că Turcii tineri ar fi avut o consultare secretă în mahalaua Eub. Aceasta a produs mare neliniște în cercurile Sultanului și s'a ordonat o cercetare severă. Mai departe poliția a primit ordin să eruze pe mai mulți agitatori sosiți la Constantinopol din străinătate și despre cari se zice, că stau în tratări cu Armenii revoluționari.

Aforisme politice

— Una la ai. —

Dacă e ca popoarele să prospereze, să brileze, să crească și se cugete și muncească spre lauda lor, — trebuie ca ideea progresului să fie temelia lor: E. Castelare.

1848.

Cronica anului.

Dej, 24 Martie.

Azi s'a ținut adunare de popor. Fisicul orașului declamă cu nespuse mînie asupra sistemului de azi. Se făcîu o petiție către guvern. Poporul a tot subscris toată ziua. Se trîntî și o proclamație. (G. d. T.)

Cluj, 24 Martie.

Ambele ziare ungurești, Erd. Hiradó și Mult es Felen aduc știrea îmbucurătoare, că o nouă frumoasă zi a răsărit asupra împărăției austriece prin proclamarea libertății de presă și a vieții constituționale pentru întreaga monarhia. Ele binecuvîntă pe Regele și binecuvîntă marea zi care ne-a adus toate aceste daruri. (S. W.)

Pojon, 24 Martie.

Contele Battyány a prezentat ieri în dietă noul minister unguresc. Impresiunea a fost adîncă. Covârșii de entuziasm, care și azi se resimte pretutindeni, membrii dietei n'au mai continuat desbaterea. Eată lista definitivă a ministrilor:

Prim-ministru: Contele Battyány L. (născ. 1809), șeful opoziției.

Ministru internelor: Szemere Bertalan (n. 1812), favorit al lui Kossuth.

Min. afacerilor comune cu Austria: Prințul Esterházy Pál (n. 1786), care va avea să locuiască în jurul M. Sale.

Min. finanțelor: Kossuth Lajos (n. 1802), unul dintre cei mai populari și agili deputați.

Min. de război gen. Messáros László (n. 1796).

Min. afacerilor de comunicație și lucrările publice: conte Szechenyi István (n. 1791), cunoscut și apreciat pentru operele sale în acest resort.

Min. cultelor și instrucției publice: baron Eötvös József (n. 1813), renumit scriitor și orator, dar' antagonist lui Kossuth.

Min. comerțului și industriei: Klausál Gábor (n. 1804), luptător opozițional și cu cunoștințe specialiste în raportul său.

Min. justiției: Dedek Ferencz (n. 1803), considerat ca înțeleptul națiunii, merit a susține buna înțelegere între națiune și Domnitor.

CRONICĂ

Sibiia, 24 Martie n. 1898.

Un tânăr român brav. În legiunea străină a Francei, la Madagascar, se află și un tânăr român din Brașov, cu numele Pop, fiul comerțiantului din București N. Pop. Ziarele parisiene ne aduc acum știrea, că în urma unui examen strălucit, tânărul Pop a fost primit în școala de ofițeri dela St. Maixent.

DI Constantin Enescu, agricultor, din comuna Cordăreni, județul Dorohoiu, părintele celebrului compozitor George Enescu, autorul „Poemei române”, a fost decorat cu ordinul Steaua României, în gradul de cavalier.

Părintele Fl. Marian din Suceava, membru al Academiei române, a sosit la București, ca să participe la lucrările savantului corp.

Principele — general. În primele zile ale lui Aprilie Principele Ferdinand al României va fi avansat la gradul de general. După această avansare, regimentul 4 de roșiori comandant la Albea Sa, va fi mutat pe ziua de 15 Aprilie la Bérhad.

Convocare. Societatea română de diletați „Progresul” din Făgăraș, își va ține prima adunare generală din estan Mercuri, în 6 Aprilie a. c., la orele 3 p. m. în localul societății — institutul „Furnica” din Făgăraș. La această adunare generală sînt poștiți a participa toți p. t. membri, precum și alți binevoitori ai acestei societăți. Obiectele: 1. Raportul general al comitetului. 2. Rațiocinial pe anul 1898. 3. Curenții. Făgăraș, 19 Martie 1898. Dr. Ioan Turcu, președinte. I. Berescu, secretar.

Hoții la Episcopul Pavel. Foile ungurești scriu, că în 19 l. c. către dimineață niste hoți îndrăzneți au pîtruns în castelul din Slatina (com. Maramurș) al Excelenței Sale Mikail Pavel, episcopul de Oradea-mare, și au spart cassa wertheimiană păzitorul observînd lumină în castel, i-a luat în urmărire, dar hoții au luat-o la fugă, și văzînd că totuși sînt urmăriți, unul dintre ei a pîșcat cu revolverul asupra păzitorului și l'a nimerit în genunchi, încît a căzut la pămînt. Ce au furat îndrăzneții hoți până acum nu se știe.

Henric Ibsen. Renumitul scriitor dramaturg Henric Ibsen și-a sărbătorit în 22 l. c. aniversarea de 70 de ani a nașterii sale. A fost felicitat aproape de toate teatrele din Germania și a țărilor de nord. Regele Oscar încă l'a felicitat într-o telegramă — zicîndu-i între altele, că „sărbătoarea ta e sărbătoarea Norvegiei întregi”.

Gladstone, fostul ministru al Angliei din zi în zi slăbește tot mai tare. Renumitul bărbat de stat, care atît de prețuit și stimat a fost de toți pe cariera-i diplomatică — acum și-a luat cu totul adio dela lume și s'a retras în castelul său din Hawandene. De multă vreme deja bătrînul de 89 ani, nu mai aude și vede foarte rău așa, încît nu poate să cetească. Ultimele sale cuvinte către prietenii și cunoscuții ce-i înconjurau trăsura care avea să-l ducă din Londra la Hawandene au fost: D-sau cu voi, să subîți totdeauna Anglia...

Timbre noue. În curînd vom avea timbre noue. Ministrul de comerțu adevăc nu demult a emis un concurs împreună cu un premiu de 200 fl. pentru acela, care va prezenta cele mai potrivite desemnuri de timbre ca modele. Până acum au încurs 163 de modele, dintre cari se vor alege cele mai potrivite — așa încît în curînd vom avea timbre noue.

Vaporul Țarului. Dintre toate vapoarele din lume aproape de este vre-unul atît de prețios ca vaporul pe care își face Țarul Rusiei călătoriile de plăcere. Construirea vaporului a costat pe Țarul tuturor Rușilor la 10 milioane ruble și mai bine. Vaporul poartă numele „Steaua de nord”, bordul e acoperit cu table mari de marmură și în partea dinapoi e înfrumusețat cu o fantăză săritoare. Păzitorul e întocmit pentru 200 de persoane și a costat cam la 200.000 ruble. Cabinele toate sînt aranjate în modal cel mai luxos — cât se poate zice, că vaporul Țarului e cel mai frumos din lume.

Nenorocirea unui vapor. După cum se telegrafează din Barcelona, vaporul postă „Vildrome” în urma unei întîmpecimi mari, lovindu-se de stîncile insulei Minorca s'a cufundat. Călătorii, în număr de 117, între ei 36 femei, personalul și posta — din norocire s'au putut mîntui.

Elita societății maghiare. Un grof, ungur neaș cu numele Száray Tibor, reîn-tors la Budapesta din America în 23 a l. c. a fost prins și aruncat în închisoare, învinovățit fiind ca falsificator de acte publice și ca ucigaș de rîd. Să nu uităm, că Száray face parte din elita societății maghiare. În legătură cu acestea amintim, că un anumit Maurovich Fabian, secretar ministerial și director moșilor de stat din comitatul Făgărașului, a dispărut după ce a defraudat vreo 50.000 fl. văzînd până și toate bucatele de sîmîntă ce i'au fost date sub mîna. Tot semne bune pentru „elita” societății maghiare.

Chestiunea cîlîndarului. DI A. D. Xenopol va prezenta săptămîna aceasta Academiei, memoriul tradus în românește al cîlîndarului catolic, barnabital Tomadini di Quarengo, despre necesitatea unificării cîlîndarului Italian cu cel Gregorian.

Băffy mai jidan decît jidanii. Se știe că Jidanii întru toate l'au spriginit și îi spriginesc pe Băffy — și se și au dragi Jidanii cu guvernul lui Băffy.

Și Băffy le-a și promis că va ridica salariul tuturor rabinilor din țeară, 303 la număr, la minimumul de 800 fl. Spre scopul acesta ar trebui să se iee în bugetul țării o sumă nu mai puțin decît 91.136 fl. anual. Dar Băffy e mai jidan decît jidanii — de astădată i'a tras pe sfioră. Anume zice el, că rabinarii cei mai mulți neavînd numai 4 clase gimnaziale nu le poate întregi salariul la 800 fl., decît la aceia cari sînt deplin calificați — înțelegte cu 8 clase gimnaziale. Și de acestia între 303 rabinarii abia sînt 10, de cari se scapă Băffy cu vreo 3 mii fl. anual.

Afacerea Pulszky. Se știe, că tabla regească a declarat pe vestitul pungaș Pulszky Károly, care a mîncat vre-o cîteva zeci de mii când cu procurarea tablourilor pentru expoziția millenară — de nebul, și ca atare nu poate fi pedepsit — ca așa se face lucrul mușamă și se astupe gura lumii. Acum Curia a aprobat verdictul tablei. — Și se mai zice ceva de justiția maghiară!

În balon peste Alpi. Societatea meteorologilor din Germania a hotărît — după cum se scrie din Strassburg, — că la toamnă să încerce a trece în balon peste Alpi. În balonul umplut cu hidrogen, vor fi trei bărbați de știință. Se vor urca până la înălțimea de 5000 m. Ei și-au publicat planul călătoriei într'un ziar de specialitate al lor. Scopul principal al călătoriei e să fotografieze mai multe regiuni de prin înălțimile Alpilor, cari apoi vor fi folosite pentru scopuri cartografice și geologice. Afară de acestea vor mai face și scrutări meteorologice și vor însemna toate schimbările atmosferei. Dacă această expediție va succeda, rezultatul ei, fără îndoială va fi de mare însemnătate științifică.

Mama lui Băffy și socialistii. Mama prim-ministrului Băffy era cît pe aci s'o pîtească cu socialistii. Anume cu prilejul sărbătorilor din 15 Martie — abia și-a iluminat ferestrele casilor din Cluj și socialistii toate le-au spart. Seara la teatru s'a prezentat în costum național, dar' socialistii cum au văzut-o au întîmpinat-o cu huiduieli și fîierături. Pentru fidor suferă și mama.

La moderna parfumerie Meltzer, din loc se află pe lângă prețuri moderate tot felul de săpunuri de toaletă, parfum, pudră, perii de dinți și alte articole de acest fel, toate de cea mai bună calitate, precum se poate vedea din inseratul ce publicăm în nrul de azi, și asupra căruia atragem atențiunea cetitorilor noștri.

(Urmare și fine).

Schimb:

Londra	8 luni	—
	cek	—
Berlin	8 luni	—
	cek	—
Viena	—	—
Agio	—	—

Pentru redacție și editură responsabil: **Andrei Baltes.**
Proprietar: Pentru „**Tipografia**”, societate pe
acțiuni: **V. H. Dressnandt.**

Cele mai mult recomandate în timpul din urmă și de specialiști aprobate mijloace pentru înfrumusețarea tein-ului și cultivarea pielii sunt:

Săpunul-Margit Crème- Poudra-

inventate de chemical Földes Kelemen. Aceste preparate, absolut nestrăicicioase și folosite împreună dau feței, gâtului, brațelor și mânilor o culoare frumoasă, delată roșeața din față și brațe, petele de vară, buburuzii, negri, etc.

[899] 1-

Unicul deposit în Sibiu:

Parfumeria Meltzer, strada Cisnădiei, (edificiul comădei de corp)
și
Fabrica de săpun și lumini Daniel Meltzer jun.,
strada Gușteritei nr. 25.

În atențiunea cumpărătorilor de cărți.

Mulți dintre onorații noștri cărturari ne cer ca să le trimitem câte o carte, ori două, cu rambursă (Postnachnahme — utánvét). În interesul bine priceput al publicului ne luăm voo a face atenți la marile spese împreunate cu acest fel de comăde. O carte cumpărată pe această cale costă totdeauna cu 25—30 cr. mai mult, decât dacă se trimite prețul cărții înainte printr-o asignație postală.

Rugăm deci pe toți cei-ce fac comăde de cărți, al căror preț îl pot ușor afla, ca în propriul lor interes să trimeată banii înainte și să nu întrebuițeze felul de comădă cu ramburse, așa de păgubitor pentru public.

La comăde, pe lângă prețul cărții se se adăugă și porto postal pentru trimiterea sub bandă, ear' dacă vor să fie și mai siguri, și taxa de recomandare, care este totdeauna 10 cr.

Librăria „Tipografiei“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vândare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vândare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Iubire“, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
- „Dan“, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
- „Dan“, roman, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. fl. 64 cr.
- „Din goana vieții“, ediția III. (1895). fl. 1.75.
- „Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
- „Icoane sterse“, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
- „Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

Cel mai nou volum de nuvele:

„In vîltoare“, nuvele, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comădele se se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Poesiile

mult iubitului și originalului poet

George Coșbuc,

se află de vândare la „Tipografia“, pe lângă prețurile originale și anume:

- „Balade și Idile“ (editura Librăriei Socce & Comp., 1893) fl. 1.50.
- „Fire de tort“, versuri (ca continuare la „Balade și Idile“), editura Librăriei C. Sfetea, 1896 fl. 1.25.

La comăde, care sînt a se adresa „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu, este de a se adăuga pe lângă prețul vol. și 5 cr. porto pentru 1 volum.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Șaguna

și
Alexandru Sterea Șuluțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sînt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 25 cr.

Librăria „Tipografiei“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

Însoțiri de consum, de vînzare, de vîleri, de lăptării etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

Înființarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“.

(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr. recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vînzare în librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcil 15:

INDREPTAR PRACTIC

în

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți întemnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

A apărut la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Cartea

Stuparilor

săteni

de

Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“

Prețul 35 cr. plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adînc simțit în literatura stupăritului. Broșura este scrisă de un fruntaș învățător, stupar priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școalele noastre de tot soiul.

Se vinde la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu,

să află de vînzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tînăr“ de Aloisiu Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesc“, narațiune de Bolanden (45 pag.) fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călinarul Poporului

pe anul comun

1898.

Anul XIII.

SIBIU.

Editura și tiparul „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Cu șese ilustrațiuni!

Cuprinsul: Călinarul astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1897. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Correspondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor. — Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — George Coșbuc (schită literară): „Nunta Zamferei“, „Noi vrem pămînt“, „Murșul și Oltul“ (poveste din popor), „Numai una!“ (poezie), „Sălcia și plopul“ (legendă din popor), „Rugămintea din urmă“ (poezii) și alte „Poesii scurte“. — „Glume“. — „Măntuirea steagului“ (schită istorică) de Petru Vănu. — Ioan Creangă (schită literară cu portret): „Povestea unui om leșez“ și „Oltenii din Iași“, „Rostiri, zicători, cuvinte“. — Th. D. Speranță (schită și două anecdote): „Mama Ungurului“, „Jidanii și hoții“. — George Pop de Băsești (biografia cu portret). — „Cât de lungă se fie ziua, tot vine noaptea“, de doamna Columb. — „Castelul din Carpați“ (schită bibliografică) de Jules Verne. — „Răvașul nostru“, cronica împlîrîrilor de peste an, de Ioan Scurtu cu următoarele portrete intercalate în text: Iosif St. Șuluțiu, Ioan Hannia, Dr. C. Lueger. — Economie: „Despre dări și termine“, „Asigurarea contra focului și grindinei“, „Întinerirea pomilor“, „Povești“. — „Tîrgurile din Ungaria și Transilvania“. — „Tîrgurile din Bucovina“. — „Tîrgurile (băciurile) principale din România“. — „Inserate“.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile

profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vînzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români). Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
- Vol. II. (Volksliteratur), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 336 pag., costă fl. 5.—
2. „Vlach-Meglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrațiuni, fototipii, costă fl. 2.25
3. „Die Sprache der Olympo-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă fl. 1.85
4. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsa“, conținînd lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români: „Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
- „Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă 2.80
- „Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă 3.80

Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Români inteligenți; celelalte se recomandă bărbatilor de specialitate. Toate sînt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.